

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับความสำเร็จทางการศึกษาของเด็กวัยรุ่นทั้งชายและหญิง /

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนวัยรุ่นอายุ ๑๖-๒๐ ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ แผนกวิทยาศาสตร์และศิลป์จากโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิงและโรงเรียนสหศึกษา ทุกคนนี้จะต้องไม่เป็นนักเรียนซ้ำชั้น จำนวนนักเรียนที่สุ่มมาเป็นชาย ๔๐ คน และหญิง ๔๕ คน นักเรียนชายจากโรงเรียนชายและจากโรงเรียนสหศึกษา ๔๑ คน และ ๓๙ คนตามลำดับ นักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิงและจากโรงเรียนสหศึกษา ๔๔ คน และ ๓๗ คนตามลำดับเช่นกัน เป็นนักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ ๔๗ คน และแผนกศิลป์ ๗๔ คน

กลุ่มตัวอย่างตอบแบบทดสอบ ๒ ชุด คือ ชุด ก เป็นแบบทดสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ของ Pieters และ Harris ซึ่งผู้วิจัยได้แปลเรียบเรียงเป็นภาษาไทยให้เหมาะสม ส่วนอีกชุดหนึ่ง (ชุด ข) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นโดยอาศัยหลักเกณฑ์ของ Jersild และ Strang ภายหลังจากได้วิเคราะห์ขอความจำเป็นไปใช้ แบบทดสอบทั้งสองชุดนี้มีลักษณะและการให้คะแนนพ้องกัน

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือ คะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และคะแนนสอบไล่ปลายปีของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๐๘ ซึ่งเป็นการสอบรวมโดยกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้จัดสอบ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้นั้นนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองระหว่างกลุ่มนักเรียนจำแนกตามเพศ แผนกวิชา และประเภทของโรงเรียน (ใช้ t-test) นอกจากนี้ยังได้หาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับความสำเร็จทางการศึกษา (ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Product moment)

ผลการวิจัยแสดงว่า

๑. ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักเรียนชายจากโรงเรียนชายกับนักเรียนชายจากโรงเรียนสหศึกษา นักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิงกับนักเรียนหญิงจากโรงเรียนสหศึกษา นักเรียนจากแผนกวิทยาศาสตร์กับนักเรียนจากแผนกศิลป์ นักเรียนชายจากโรงเรียนชายกับนักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิง นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงจากโรงเรียนสหศึกษาเหมือนกัน และนักเรียนชายทั้งหมดกับนักเรียนหญิงทั้งหมด ผลนี้แสดงว่า เพศ แผนกวิชาที่ศึกษา และประเภทของโรงเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเป็นส่วนรวมของนักเรียนทั้งชายและหญิง

๒. เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองแต่ละด้าน ปรากฏว่านักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ๔ ด้าน คือ ลักษณะร่างกาย ความสามารถทางกีฬาและการเดิน ทักษะคติทางสังคม และความเป็นจริงของตนเองที่ชอบและไม่ชอบเกี่ยวกับบุคคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ความรู้สึกและอารมณ์ นอกจากนั้นยังมีแนวโน้มที่จะต่างกันทางค่านิยมเกี่ยวกับบ้านและครอบครัวอีกด้วย

๓. ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับความสำเร็จทางการศึกษาของกลุ่มต่าง ๆ ยกเว้นกลุ่มนักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิง แต่ความสัมพันธ์นั้นเป็นไปทางค่านิยมซึ่งหมายความว่านักเรียนหญิงที่มีความสำเร็จทางการเรียนสูงจะคิดเกี่ยวกับตนเองไปทางค่านิยมดี

๔. แบบทดสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ชุด ก และชุด ข มีความสัมพันธ์กันสูง ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ ๐.๘๔ ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบชุดหนึ่งชุดใดอาจใช้วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไปมีดังนี้ คือ

๑. ในการศึกษาความเกี่ยวข้องของระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับความสำเร็จทางการศึกษา ควรมีการควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน และวัดความสำเร็จทางการศึกษาเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งให้เป็นมาตรฐาน
๒. อาจเปรียบเทียบความสามารถที่แท้จริงและความสำเร็จในการเรียนโดยถือคะแนนการเรียนเป็นเกณฑ์ แล้วจึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสองปัจจัยดังกล่าวกับความเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักเรียน
๓. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและตัวแปรอื่นๆ อาจจำแนกรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นในละเอียดยิ่งขึ้นเป็นด้าน ๆ ไป ความสัมพันธ์หรือความแตกต่างอาจชัดเจนขึ้น

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ตอน ๑ รายละเอียดส่วนตัว

เลขที่ในสมุดประจำชั้น เพศ อายุ ปี
 เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ แผนก โรงเรียน.....
 ปีการศึกษา ๒๕๖๘ เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่
 ของโรงเรียน

ตอนที่ ๒ แบบทดสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

แบบทดสอบชุด ก.

แบบทดสอบชุดนี้มี ๘๐ ข้อ แต่ละข้อมี ๒ คำตอบ คือ จริงและไม่จริง สำหรับให้เลือกตอบ ขอให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้อ โดยเขียนวงกลมล้อมรอบคำว่า "จริง"หรือ "ไม่จริง" คำใดคำหนึ่งเท่านั้นในแต่ละข้อ คำตอบจะไม่มีผิดหรือถูก นักเรียนเพียงบอกความรู้สึกเกี่ยวกับตัวนักเรียนว่าเป็นอย่างไรเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยหวังอย่างมากในความร่วมมือของนักเรียนที่จะได้รับการตอบตามความรู้สึกอย่างแท้จริง

ตัวอย่าง ฉันเป็นคนขยันเสมอ จริง ไม่จริง

ตามตัวอย่างนี้ถ้านักเรียนรู้สึกว่าเป็นจริง เข่นนั้นก็เขียนวงกลมล้อมรอบคำว่า "จริง" ถารู้สึกว่าไม่เป็นความจริงก็เขียนวงกลมล้อมรอบคำว่า "ไม่จริง"

อนึ่งคำตอบของนักเรียนทุกคนจะเป็นประโยชน์อย่างมากแก่การวิจัยซึ่งผู้วิจัยจะถือเป็นความลับที่สุด

	ข้อความ	คำตอบ
๑.	เพื่อนร่วมชั้นเห็นฉันเป็นตัวตลก	จริง ไม่จริง
๒.	ฉันเป็นคนมีความสุข	จริง ไม่จริง
๓.	ฉันผูกมิตรกับคนอื่น ๆ ไต่ยาก	จริง ไม่จริง
๔.	ฉันรู้สึกเศร้าใจบ่อย ๆ	จริง ไม่จริง
๕.	ฉันเป็นคนเก่ง	จริง ไม่จริง
๖.	ฉันเป็นคนซื่อาย	จริง ไม่จริง
๗.	ฉันรู้สึกประหม่าเมื่อครูเรียก	จริง ไม่จริง
๘.	ฉันมีความขงยากใจเรื่องรูปร่างท่าทางของฉัน	จริง ไม่จริง
๙.	เมื่อฉันโตขึ้นฉันจะเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่ง	จริง ไม่จริง

<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>	
๑๐. ฉันรู้สึกวิตกเมื่อจะท่องสอบ	จริง	ไม่จริง
๑๑. ไม่คอยมีคนนิยมนฉัน	จริง	ไม่จริง
๑๒. เวลาอยู่ที่โรงเรียนฉันประพฤติตนเรียบร้อย	จริง	ไม่จริง
๑๓. ทามปกติเมื่อเกิดอะไรผิดปกติขึ้นมักเป็นความผิดของฉันเสมอ	จริง	ไม่จริง
๑๔. ฉันทำเรื่องยุ่งใจให้กับครอบครัว	จริง	ไม่จริง
๑๕. ฉันเป็นคนแข็งแรง	จริง	ไม่จริง
๑๖. ฉันมีความคิดอ่านดี	จริง	ไม่จริง
๑๗. ฉันเป็นสมาชิกคนสำคัญในครอบครัว	จริง	ไม่จริง
๑๘. ฉันพอใจในสิ่งที่ฉันเป็นอยู่	จริง	ไม่จริง
๑๙. ฉันมีความสามารถในการใช้มือไค้ดี	จริง	ไม่จริง
๒๐. ฉันมักยอมแพ้ง่าย ๆ ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม	จริง	ไม่จริง
๒๑. ฉันเรียนหนังสือไค้ดี	จริง	ไม่จริง
๒๒. ฉันทำสิ่งที่ไม่ไค้หลายอย่าง	จริง	ไม่จริง
๒๓. ฉันวาดเขียนไค้ดี	จริง	ไม่จริง
๒๔. ฉันเล่นดนตรีไค้ดี	จริง	ไม่จริง
๒๕. เวลาอยู่บ้านฉันประพฤติตัวอย่างไร้ไค้	จริง	ไม่จริง
๒๖. ฉันทำงานที่ครูให้ทำหรือการบ้านเสร็จช้า	จริง	ไม่จริง
๒๗. ฉันเป็นสมาชิกคนสำคัญในชั้นเรียน	จริง	ไม่จริง
๒๘. ฉันประหม่า หงุดหงิด และตื่นเต้นง่าย	จริง	ไม่จริง
๒๙. นัยตาของฉันสวย	จริง	ไม่จริง
๓๐. ฉันรายงานหน้าชั้นไค้ดี	จริง	ไม่จริง
๓๑. เวลาที่อยู่โรงเรียนฉันเป็นคนช่างฝัน	จริง	ไม่จริง
๓๒. ฉันชอบเห็นมนมพี่น้องของฉัน	จริง	ไม่จริง

ขอความ	คำตอบ	
๓๓. เพื่อน ๆ ชอบความคิดเห็นของฉัน	จริง	ไม่จริง
๓๔. ฉันมักเกิดเรื่องยากลำบากบ่อย ๆ	จริง	ไม่จริง
๓๕. เวลาอยู่บ้านฉันไม่ค่อยเชื่อฟัง	จริง	ไม่จริง
๓๖. ฉันเป็นคนโชคร้าย	จริง	ไม่จริง
๓๗. ฉันถูกลืมใจเรื่องโน้นเรื่องนี่อยู่ตลอดเวลา	จริง	ไม่จริง
๓๘. พ่อแม่มุ่งหวังในตัวฉันมากเกินไป	จริง	ไม่จริง
๓๙. ความปกติก็น้อยอยากจะทำอะไรตามใจฉัน	จริง	ไม่จริง
๔๐. ฉันรู้สึกเหมือนถูกทอดทิ้ง	จริง	ไม่จริง
๔๑. ผมของฉันสวย	จริง	ไม่จริง
๔๒. เวลาอยู่ที่โรงเรียนฉันมักอาสาทำสิ่งต่าง ๆ เสมอ	จริง	ไม่จริง
๔๓. ฉันมีหน้าตาชวนบาน	จริง	ไม่จริง
๔๔. ฉันนอนหลับสนิทตอนกลางคืน	จริง	ไม่จริง
๔๕. ฉันเกลียดคโรงเรียน	จริง	ไม่จริง
๔๖. เวลาเขาจะเลือกคนเล่นเกมต่าง ๆ ฉันมักถูกเลือกเป็นคนสุดท้าย	จริง	ไม่จริง
๔๗. ฉันเจ็บป่วยอยู่เสมอ	จริง	ไม่จริง
๔๘. ฉันมักทำตัวไม่ดี ไม่เชื่อเพื่อเชื่อแต่หรือเห็นอกเห็นใจคนอื่น	จริง	ไม่จริง
๔๙. เพื่อนร่วมชั้นคิดว่าฉันมีความคิดดี	จริง	ไม่จริง
๕๐. ฉันไม่มีความสุข	จริง	ไม่จริง
๕๑. ฉันมีเพื่อนมาก	จริง	ไม่จริง
๕๒. ฉันเป็นคนรื่นเริง	จริง	ไม่จริง
๕๓. ฉันไม่ค่อยรู้เรื่องอะไร	จริง	ไม่จริง
๕๔. ฉันมีหน้าตาดี	จริง	ไม่จริง
๕๕. ฉันชอบทำอะไร ๆ อยู่เรื่อย ๆ	จริง	ไม่จริง
๕๖. ฉันมักมีเรื่องตลกขบขันทะเลาะเบาะแว้งอยู่เสมอ	จริง	ไม่จริง

ข้อความ

คำตอบ

๕๗. ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เด็กผู้ชาย	จริง	ไม่จริง
๕๘. ผู้คนมักคอยจับผิดฉัน	จริง	ไม่จริง
๕๙. ฉันทำให้ครอบครัวผิดหวัง	จริง	ไม่จริง
๖๐. ฉันไม่อยากเหมือนใคร	จริง	ไม่จริง
๖๑. ไม่ว่าเวลาฉันทำอะไร ก็เหมือนว่าฉันจะผิดไปหมด	จริง	ไม่จริง
๖๒. ที่บ้านคอยหาเรื่องว่าฉันอยู่เรื่อย	จริง	ไม่จริง
๖๓. เวลาเล่นการ เล่นและการกีฬาฉันเป็นผู้นำ	จริง	ไม่จริง
๖๔. ฉันเป็นคนขี้แง	จริง	ไม่จริง
๖๕. ไม่ว่าจะเล่นกีฬาหรือการเล่น ฉันชอบดูมากกว่าเล่น	จริง	ไม่จริง
๖๖. ฉันเรียนอะไรแล้วก็ลืม	จริง	ไม่จริง
๖๗. ฉันเป็นคนเข้าไหนเข้าได้	จริง	ไม่จริง
๖๘. ฉันอารมณ์เสื่อง่าย	จริง	ไม่จริง
๖๙. ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เด็กผู้หญิง	จริง	ไม่จริง
๗๐. ฉันอดทนหนังสือเก่ง	จริง	ไม่จริง
๗๑. ฉันชอบทำงานคนเดียวมากกว่าจะทำด้วยกันหลาย ๆ คน	จริง	ไม่จริง
๗๒. ฉันไม่ชอบพี่น้องของฉัน	จริง	ไม่จริง
๗๓. รูปร่างของฉันไม่ดี	จริง	ไม่จริง
๗๔. ฉันมักหวาดกลัวบ่อย ๆ	จริง	ไม่จริง
๗๕. ฉันมักทำของตกหล่นหรือแตกหักเสมอ	จริง	ไม่จริง
๗๖. ฉันร้องไห้ง่าย	จริง	ไม่จริง
๗๗. ฉันเป็นคนไม่เหมือนคนอื่น	จริง	ไม่จริง
๗๘. ฉันคิดอะไรๆ ไม่ดีหลายอย่าง	จริง	ไม่จริง
๗๙. ฉันเป็นคนที่ไม่ไว้ใจได้	จริง	ไม่จริง
๘๐. ฉันเป็นคนดี	จริง	ไม่จริง

แบบทดสอบชุด ข.

ต่อไปนี้เป็นแบบทดสอบอีกชุดหนึ่ง มี ๑๐๖ ข้อ สำหรับให้นักเรียนตอบเช่นเดียวกับแบบ
ทดสอบชุดแรก

๑๐. ฉันมีหน้าคาคิ	จริง	ไม่จริง
๑๑. ฉันชอบแต่งกายทันสมัยเสมอ	จริง	ไม่จริง
๑๒. ฉันเป็นคนขี้โรคเพราะมีโรคประจำตัว	จริง	ไม่จริง
๑๓. เมื่อเวลาว่างฉันมักทำงานอดิเรก	จริง	ไม่จริง
๑๔. ฉันมีหัวหน้าสไลด์บางอย่างเป็นอย่างดี	จริง	ไม่จริง
๑๕. ฉันยังมี-โคคิคิดถึงแนวการศึกษาต่อที่แน่นอน	จริง	ไม่จริง
๑๖. ฉันมีนิสัยไม่สบายอย่างที่ฉันไม่สามารถแก้ไขได้	จริง	ไม่จริง
๑๗. ฉันมักแสดงอาการท้อแท้และผิดหวังได้ง่าย	จริง	ไม่จริง
๑๘. ฉันสามารถปรุงอาหารได้	จริง	ไม่จริง
๑๙. ฉันมีอารมณ์ไม่แน่นอน	จริง	ไม่จริง
๒๐. สภาพของโรงเรียนนี้เหมาะสมกับสภาพของฉัน	จริง	ไม่จริง
๒๑. เพื่อน ๆ ชอบเลือกฉันเป็นผู้นำในการเสนอรายงาน	จริง	ไม่จริง
๒๒. ฉันทุกคนจะฉานมีเหตุผล	จริง	ไม่จริง
๒๓. ฉันมีความรู้สึกที่ดีกว่าเพื่อนเสมอ	จริง	ไม่จริง
๒๔. คนอื่นเห็นว่าท่าทางของฉันอยู่ในเกณฑ์พอใช้	จริง	ไม่จริง
๒๕. เพื่อน ๆ มักขอความคิดเห็นจากฉัน	จริง	ไม่จริง
๒๖. ฉันไม่ชอบคบเพื่อนต่างเพศ	จริง	ไม่จริง
๒๗. ฉันเป็นคนละเอียดละออในการทำงานต่าง ๆ	จริง	ไม่จริง
๒๘. เพื่อน ๆ เห็นฉันเป็นตัวตลก	จริง	ไม่จริง
๒๙. ฉันมีหน้าตาช้นบาน	จริง	ไม่จริง

๒๑.	ฉันไม่พอใจสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันเป็นอยู่ขณะนี้	จริง	ไม่จริง
๒๒.	ฉันมีความมั่นใจในการทำงาน	จริง	ไม่จริง
๒๓.	ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เพื่อนผู้ชาย	จริง	ไม่จริง
๒๔.	ผลการเรียนของฉันเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ	จริง	ไม่จริง
๒๕.	ฉันมักถูกเลือกให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียน	จริง	ไม่จริง
๒๖.	ฉันสามารถเล่นเกมสและกีฬาบางอย่างได้คือพอใช้	จริง	ไม่จริง
๒๗.	ฉันไม่ชอบเรียนบางวิชาเนื่องจากไม่ชอบครู	จริง	ไม่จริง
๒๘.	ฉันยอมเกินไป	จริง	ไม่จริง
๒๘.	ฉันรู้สึกลำบากใจในเรื่องการแต่งกาย	จริง	ไม่จริง
๓๐.	ฉันทะเลาะเบาะแว้งกับพี่น้องของฉันเสมอ	จริง	ไม่จริง
๓๑.	ฉันไม่มีโอกาสไปเที่ยวตากอากาศ	จริง	ไม่จริง
๓๒.	ฉันใช้ความคิดอย่างสุขุม	จริง	ไม่จริง
๓๓.	ฉันเคยได้รับคำชมเชยว่าเป็นนักพูดที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้	จริง	ไม่จริง
๓๔.	ฉันรู้สึกยุ่งยากใจในการปฏิบัติตนต่อคนอื่น	จริง	ไม่จริง
๓๕.	ฉันชอบตัดสินใจทำอะไรใดด้วยตนเองมากกว่าทำตามเพื่อน	จริง	ไม่จริง
๓๖.	คนอื่นเห็นว่าฉันเป็นคนค่อนข้างง่าย	จริง	ไม่จริง
๓๗.	ฉันกลุ่มออกกลุ่มใจบ่อย ๆ	จริง	ไม่จริง
๓๘.	ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เพื่อนผู้หญิง	จริง	ไม่จริง
๓๙.	ฉันเป็นคนมีไหวพริบดี	จริง	ไม่จริง
๔๐.	ฉันคิดผิดที่เลือกเรียนสาขาที่กำลังเรียนอยู่นี้	จริง	ไม่จริง
๔๑.	พ่อแม่ไม่เคยอนุญาตให้ฉันทำสิ่งที่เด็กวัยรุ่นควรเกี่ยวข้องกับฉันเขาทำกัน	จริง	ไม่จริง
๔๒.	รูปร่างของฉันเล็กหรือใหญ่จนเกินไป	จริง	ไม่จริง
๔๓.	ฉันชอบการคนควา	จริง	ไม่จริง
๔๔.	ฉันเก่งทางคำนวณ	จริง	ไม่จริง
๔๕.	ฉันควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยได้	จริง	ไม่จริง

๔๖.	ฉันรู้สึกผิดที่จะคบเพื่อนต่างเพศ	จริง	ไม่จริง
๔๗.	เพื่อน ๆ เห็นว่าฉันเป็นคนน่าสน	จริง	ไม่จริง
๔๘.	ฉันสามารถทางภาษา	จริง	ไม่จริง
๔๙.	ฉันรู้สึกท้อใจทุกครั้งที่เพื่อนสอบได้คะแนนดีกว่า	จริง	ไม่จริง
๕๐.	ฉันมักขาดสมาธิหรือความตั้งใจในเวลาเรียน	จริง	ไม่จริง
๕๑.	เพื่อน ๆ ชอบชักชวนให้ฉันร่วมในการเล่นเสมอ	จริง	ไม่จริง
๕๒.	เสียงพูดของฉันน่าฟัง	จริง	ไม่จริง
๕๓.	ฉันเล่นหัวตลกขบขันนอง ๆ ของฉันเสมอ	จริง	ไม่จริง
๕๔.	เวลาอยู่บ้านฉันประพฤติตัวเรียบร้อย	จริง	ไม่จริง
๕๕.	เวลาฉันมีข้อสงสัยอะไรฉันมักปรึกษาครู	จริง	ไม่จริง
๕๖.	ฉันเลือกอาชีพในอนาคตไว้นานแล้ว	จริง	ไม่จริง
๕๗.	ฉันเป็นคนกล้าไม่หวั่นไหวและไม่อาย	จริง	ไม่จริง
๕๘.	ฉันเก็บความรู้สึกไว้คนเดียว	จริง	ไม่จริง
๕๙.	ฉันรู้สึกว่าเพื่อนจะอยู่ห่างไกล	จริง	ไม่จริง
๖๐.	ฉันมักหลีกเลี่ยงการพบปะกับบุคคลแปลกหน้าเสมอ	จริง	ไม่จริง
๖๑.	ฉันไม่สบายใจทุกครั้งที่ครูเรียกให้ตอบงานในชั้น	จริง	ไม่จริง
๖๒.	ฉันไม่เอาใจใส่ของการเรียนเท่าที่ควร	จริง	ไม่จริง
๖๓.	ฉันชอบแกล้งเพื่อน	จริง	ไม่จริง
๖๔.	บางครั้งฉันรู้สึกเสียใจอย่างไม่รู้สาเหตุ	จริง	ไม่จริง
๖๕.	ฉันมีความคิดเห็นขัดแย้งกับครูปกครองเรื่องการเลือกอาชีพในอนาคต	จริง	ไม่จริง
๖๖.	ที่บ้านไม่มีใครเข้าใจฉัน	จริง	ไม่จริง
๖๗.	ฉันเป็นคนฉลาดเข้าใจบทเรียนได้รวดเร็ว	จริง	ไม่จริง
๖๘.	ฉันไม่เคยได้รับเลือกเป็นผู้นำของกลุ่มเลย	จริง	ไม่จริง
๖๙.	คนอื่นเห็นว่าฉันไม่สามารถดำเนินชีวิตได้ถูกต้อง	จริง	ไม่จริง
๗๐.	ฉันมีจุดมุ่งหมายสำหรับอาชีพที่คิดไว้แล้ว	จริง	ไม่จริง
๗๑.	ฉันชอบให้ทุกคนเอาอกเอาใจฉันตลอดเวลา	จริง	ไม่จริง

๓๒.	ฉันเป็นคนเกียจคร้าน	จริง	ไม่จริง
๓๓.	ฉันคิดว่าพ่อแม่ไม่รักฉัน	จริง	ไม่จริง
๓๔.	ที่โรงเรียนฉันทำงานไม่ทันเพื่อน	จริง	ไม่จริง
๓๕.	ฉันไม่มีเวลาพักผ่อนเลย	จริง	ไม่จริง
๓๖.	ฉันไม่ชอบเรียนหนังสือ	จริง	ไม่จริง
๓๗.	ฉันชอบออกความคิดเห็น	จริง	ไม่จริง
๓๘.	ฉันไม่มีเพื่อนสนิท	จริง	ไม่จริง
๓๙.	ฉันมักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่สิ่งของแก่เพื่อน ๆ เสมอ	จริง	ไม่จริง
๔๐.	ฉันแน่ใจว่าเลือกแนวการศึกษาถูกต้องแล้ว	จริง	ไม่จริง
๔๑.	ผู้ใหญ่เห็นว่าฉันแต่งกายไม่สุภาพ	จริง	ไม่จริง
๔๒.	ฉันอ้วนเกินไป	จริง	ไม่จริง
๔๓.	ฉันปรารถนาความร่ำรวยเท่านั้น	จริง	ไม่จริง
๔๔.	ฉันเป็นคนอยากรู้อยากเห็น	จริง	ไม่จริง
๔๕.	พ่อแม่ไม่พอใจทุกครั้งที่ฉันคุยกับเพื่อน ๆ ในเรื่องการเรียน	จริง	ไม่จริง
๔๖.	พี่น้องบางคนอิจฉาฉัน	จริง	ไม่จริง
๔๗.	ฉันรู้สึกว่าคุณเองมีลักษณะเก่งกว่าคนอื่น	จริง	ไม่จริง
๔๘.	ฉันชอบเล่นเกมสและกีฬา	จริง	ไม่จริง
๔๙.	ฉันต้องการเป็นคนมีชื่อเสียง	จริง	ไม่จริง
๕๐.	ฉันไม่เป็นอิสระในการเลือกสรรเครื่องแต่งตัวของฉันเองเสมอไป	จริง	ไม่จริง
๕๑.	ครูและเพื่อน ๆ เพลิดเพลิน	จริง	ไม่จริง
๕๒.	ฉันจะพยายามใฝ่หาความรู้ให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้	จริง	ไม่จริง
๕๓.	พ่อแม่คิดว่าฉันขี้ขลาด	จริง	ไม่จริง
๕๔.	ความปกคัฉันแต่งกายเรียบร้อย	จริง	ไม่จริง
๕๕.	รูปร่างฉันแค้ยหรือสูงเกินไป	จริง	ไม่จริง
๕๖.	ฉันไม่พิถีพิถันเรื่องความสะอาดของเครื่องแต่งกายนัก	จริง	ไม่จริง
๕๗.	ฉันมักทำตัวเด่นเพื่อให้คนอื่นสนใจอยู่เสมอ	จริง	ไม่จริง

๘๘.	ฉันมักมีริษยาเกี่ยวกับวิชาการกับเพื่อน ๆ เสมอ	จริง	ไม่จริง
๘๙.	คนที่บ้านไม่เคยรับฟังความคิดเห็นของฉันเลย	จริง	ไม่จริง
๑๐๐.	ฉันไม่อาจชักชวนผู้ใหญ่ในการเลือกอาชีพได้	จริง	ไม่จริง
๑๐๑.	ฉันชอบดูกีฬาและการเล่นต่าง ๆ	จริง	ไม่จริง
๑๐๒.	ฉันไม่เคยร่วมสนุกสนานกับเพื่อนฝูง	จริง	ไม่จริง
๑๐๓.	ฉันเต็มใจร่วมกิจกรรมของโรงเรียน	จริง	ไม่จริง
๑๐๔.	การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของฉัน	จริง	ไม่จริง
๑๐๕.	เวลาอยู่โรงเรียนฉันมักประหลาดใจคนไม่เรียบร้อย	จริง	ไม่จริง
๑๐๖.	ฉันหวังว่าฉันจะทองประสบความสำเร็จและมีความสุขในอนาคต	จริง	ไม่จริง

ภาคผนวก ข.

รายละเอียดเกี่ยวกับแบบทดสอบ

แบบทดสอบชุด ก. แบ่งได้เป็น ๑๐ องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ ๑

สภาพทางสติปัญญาและการเรียน

ข้อที่	ข้อความ
๒๑	ฉันเรียนหนังสือได้ดี
๕	ฉันเป็นคนเก่ง
๕๓	ฉันไม่ค่อยรู้เรื่องอะไร
๗๐	ฉันอ่านหนังสือได้เก่ง
๖๖	ฉันเรียนอะไรแล้วก็ลืม
๒๖	ฉันทำงานที่ครูให้ทำหรือการบ้านเสร็จช้า
๓๐	ฉันรายงานหน้าชั้นได้ดี
๔๒	เวลาอยู่ที่โรงเรียนฉันมักอาสาทำสิ่งต่าง ๆ เสมอ
๑๑	ไม่ค่อยมีคนนิยมฉัน
๔๔	เพื่อนร่วมชั้นคิดว่าฉันมีความคิดดี
๑๖	ฉันมีความคิดอ่านดี
๗	ฉันรู้สึกประหม่าเมื่อครูเรียก
๒๗	ฉันเป็นสมาชิกคนสำคัญในชั้นเรียน
๓๓	เพื่อน ๆ ชอบความคิดเห็นของฉัน
๑๗	ฉันเป็นสมาชิกคนสำคัญในครอบครัว
๕	เมื่อฉันโตขึ้นฉันจะเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่ง
๑๒	เวลาอยู่ที่โรงเรียนฉันประพฤติตนเรียบร้อย
๕๗	ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เด็กผู้ชาย

องค์ประกอบที่ ๒

พฤติกรรม

ข้อที่	ข้อความ
๒๒	ฉันทำสิ่งที่ไม่ดีหลายอย่าง
๓๕	เวลาอยู่บ้านฉันไม่ค่อยเชื่อฟัง
๒๕	เวลาอยู่บ้านฉันประพฤติตัวอย่างใจไม่ได้
๓๔	ฉันมักเกิดเรื่องยากลำบากบ่อย ๆ
๑๔	ฉันทำเรื่องยุ่งใจให้กับครอบครัว
๑๕	ฉันคิดอะไร ๆ ไม่ดีหลายอย่าง
๑๘	ฉันเป็นคนที่ไม่ใจดี
๔๐	ฉันเป็นคนดี
๑๒	เวลาที่อยู่ที่โรงเรียนฉันประพฤติตนเรียบร้อย
๔๔	ฉันมักทำตัวไม่ดี ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่หรือเห็นอกเห็นใจคนอื่น
๓๑	เวลาอยู่ที่โรงเรียนฉันเป็นคนช่างฝัน
๕๖	ฉันมักมีเรื่องคอยทะเลาะเบาะแว้งอยู่เสมอ
๖๔	ฉันเป็นคนงุ่มง่าม
๖๔f	ฉันเป็นคนเข้าไหนเข้าได้
๑๓	ตามปกติเมื่อเกิดอะไรผิดพลาดขึ้นมักเป็นความผิดของฉันเสมอ
๕๘	ฉันทำให้ครอบครัวผิดหวัง
๓๒	ฉันชอบเห็นบ่นแม่พี่น้องของฉัน
๔	ฉันรู้สึกเศร้าใจบ่อย ๆ

องค์ประกอบที่ ๓

ความวิตกกังวล

ข้อที่	ข้อความ
๗๖	ฉันร้องไห้ง่าย
๗๗	ฉันกลัวเรื่องโน้นเรื่องนี้อยู่ตลอดเวลา
๗๘	ฉันมักหวาดกลัววามอัย ๆ
๗๙	ฉันรู้สึกประหม่าเมื่อครูเรียก
๘๐	ฉันประหม่า หงุดหงิด และสิ้นใจง่าย
๘๑	ฉันรู้สึกวิตกเมื่อจะทดสอบ
๘๒	ฉันรู้สึกเหมือนถูกทอดทิ้ง
๘๓	ฉันเป็นคนขี้อาย
๘๔	ฉันมีความยุ่งยากใจเรื่องรูปร่างท่าทางของฉัน
๘๕	ฉันมักยอมแพ้ง่าย ๆ ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม
๘๖	ฉันนอนหลับสนิทตอนกลางคืน
๘๗	ฉันชอบทำอะไร ๆ อยู่เรื่อย ๆ

องค์ประกอบที่ ๔

ความเป็นคนที่น่านิยม

ข้อที่	ข้อความ
๘๘	ผู้คนมักคอยจับผิดฉัน
๘๙	เวลาเราจะเลือกคนเล่นเกมต่าง ๆ ฉันมักถูกเลือกเป็นคนสุดท้าย
๙๐	ฉันตู่มิตรกับคนอื่น ๆ ไคยาก
๙๑	ฉันมีเพื่อนมาก
๙๒	ฉันรู้สึกเหมือนถูกทอดทิ้ง
๙๓	ไม่ค่อยมีคนนิยมฉัน

ข้อที่

ข้อความ

- ๑ เพื่อนร่วมชั้นเห็นฉันเป็นค้อตลก
 ๔๕ เพื่อนร่วมชั้นคิดว่าฉันมีความคึกคัก
 ๓๓ เพื่อน ๆ ชอบความคิดเห็นของฉัน
 ๗๗ ฉันเป็นคนไม่เหมือนคนอื่น
 ๕๗ ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เด็กผู้ชาย
 ๖๕ ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เด็กผู้หญิง

องค์ประกอบที่ ๕

ข้อที่

ข้อความ

- ๔๕ ฉันเกลียดโรงเรียน
 ๗๒ ฉันไม่ชอบพี่น้องของฉัน
 ๖๕ ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เด็กผู้หญิง
 ๓๕ พ่อแม่มองหวังในตัวฉันมากเกินไป
 ๕๗ ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เด็กผู้ชาย

องค์ประกอบที่ ๖

ข้อที่

ข้อความ

- ๕๔ ฉันมีหน้าตาดี
 ๔๓ ฉันมีหน้าตาขี้ขลาด
 ๔๑ ผมของฉันสวย
 ๗๓ รูปร่างของฉันไม่ดี
 ๒๕ นัยตาของฉันสวย

ข้อที่

ข้อความ

- ๑๕ ฉันเป็นคนแข็งแรง
 ๒๓ เวลาเล่นการเ็นและการกีฬาฉันเป็นผู้นำ
 ๔ ฉันมีความยุ่งยากใจเรื่องรูปร่างท่าทางของฉัน
 ๒๗ ฉันเป็นสมาชิกคนสำคัญในชั้นเรียน
 ๔๔ เพื่อนร่วมชั้นคิดว่าฉันมีความคึกคัก
 ๕๕ ฉันชอบทำอะไร ๆ อยู่เรื่อย ๆ
 ๕๗ ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เด็กผู้ชาย

องค์ประกอบที่ ๗

ข้อที่

ข้อความ

- ๔๗ ฉันเจ็บป่วยอยู่เสมอ
 ๖๕ ไม่ว่าจะเป็นที่ทำหรือการเล่น ฉันชอบดูมากกว่าเล่น
 ๕๕ ฉันชอบทำอะไร ๆ อยู่เรื่อย ๆ
 ๕๑ ฉันมีเพื่อนมาก
 ๓๒ ฉันชอบเห็นแบบแผนของฉัน
 ๗๑ ฉันชอบทำงานคนเดียวมากกว่าจะทำด้วยกันหลาย ๆ คน
 ๕๓ ฉันไม่ค่อยรู้เรื่องอะไร

องค์ประกอบที่ ๘

ข้อที่

ข้อความ

- ๑๗ ฉันเป็นสมาชิกคนสำคัญในครอบครัว
 ๕๒ ฉันเป็นคนรันทเวียง
 ๖๒ ที่บ้านคอยหาเรื่องราวฉันอยู่เรื่อย

องค์ประกอบที่ ๕

ข้อที่

ข้อความ

- ๑๘ ฉันมีความสามารถในการใช้มือไค้
- ๒๑ ไม่ว่าเวลาฉันทำอะไรก็เหมือนว่าฉันจะฉีกไปหมด
- ๒๔ ฉันอารมณ์เสื่อง่าย
- ๓๘ ความปกติฉันอยากจะทำอะไรตามใจฉัน
- ๔๑ ฉันวากเขียนไค้
- ๕ ฉันเป็นคนขี้อาย

องค์ประกอบที่ ๑๐

ความสุขและความพอใจ

ข้อที่

ข้อความ

- ๒ ฉันเป็นคนมีความสุข
- ๕๐ ฉันไม่มีความสุข
- ๑๔ ฉันพอใจในสิ่งที่ฉันเป็นอยู่
- ๕๐ ฉันไม่ชอบเหมือนใคร
- ๕๒ ฉันเป็นคนรื่นเริง
- ๕๕ ฉันทำให้ครอบครัวฉีกหวัง
- ๔ ฉันมีความยุ่งยากใจเรื่องรูปร่างท่าทางของฉัน
- ๑๔ พอแผนหวังในตัวฉันมากเกินไป
- ๕๕ ฉันเป็นคนโศคราย

ข้อความอีก ๒ ข้อที่ไม่จัดอยู่ในองค์ประกอบใด แต่มีอำนาจการแจกแจงสูง

ข้อที่

ข้อความ

๒๔

ฉันทนคนตรีไค้

๒๕

ฉันทักทำของตกหล่นหรือแตกหักเสมอ

แบบทดสอบชุด ข. แบ่งได้เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองทางด้านต่างๆ ดังนี้

ลักษณะร่างกาย

	ระดับความยากง่าย	อำนาจการแจกแจง
๑. ฉันมีหน้าตาดี	.๓๔	.๕๗
๑๕. คนอื่นเห็นว่าท่าทางของฉันอยู่ในเกณฑ์พอใช้	.๖๘	.๖๘
๔๒. รูปร่างของฉันเล็กหรือใหญ่เกินไป	.๖๘	.๔๓
๕๒. เสียงพูดของฉันน่าฟัง	.๔๓	.๓๘
๘๗. ฉันรู้สึกกว่าตัวเองมีลักษณะเก้งก้างนารำคาญ	.๗๘	.๓๖
๘๘. รูปร่างฉันเตี้ยหรือสูงเกินไป	.๗๔	.๒๘

การแต่งกายและความเรียบร้อย

๒. ฉันชอบแต่งกายทันสมัยเสมอ	.๔๕	.๔๕
๒๙. ฉันรู้สึกลำบากใจในเรื่องการแต่งกาย	.๘๐	.๔๕
๔๑. ผู้ใหญ่เห็นว่าฉันแต่งกายไม่สุภาพ	.๘๐	.๒๒
๕๐. ฉันไม่เป็นอิสระในการเลือกสรรเครื่องแต่งตัวของตนเองเสมอไป	.๗๔	.๒๘
๕๔. ความปรกติกฉันแต่งกายเรียบร้อย	.๗๘	.๔๐
๕๖. ฉันไม่พิถีพิถันเรื่องความสะอาดของเครื่องแต่งกายนัก	.๘๐	.๕๗

สุขภาพอนามัย

๓. ฉันเป็นคนขี้โรคเพราะมีโรคประจำตัว	.๖๖	.๔๗
๒๘. ฉันผอมเกินไป	.๗๓	.๔๖
๔๒. ฉันอ้วนเกินไป	.๗๓	.๒๐

บ้านและครอบครัว

๓๐. ฉันทะเลาะเบาะแว้งกับพี่น้องของฉันเสมอ	.๗๒	.๓๕
---	-----	-----